

Societate

Viața ca o terapie intensivă

Larisa Crivceanscaia, medic-neonatalog, șefa Secției reanimare și terapie intensivă a nou-născuților de la maternitatea Institutului Mamei și Copilului din Chișinău. Neonatologia este disciplina medicală care se ocupă cu studiul caracteristicilor fiziologice proprii nou-născuților, al metodelor de îngrijire spe-

cifice perioadei neonatale. Cu alte cuvinte, doamna doctor Crivceanscaia este cea care dă viață la propriu, nu la figurat, unor copii care la naștere cîntăresc, de exemplu, un kilogram sau chiar 700 de grame. Larisa Crivceanscaia, în cei 25 de ani de muncă, a reușit să readucă la viață sute de copii. A

întîlnit sute de oameni cu lacrimi de fericire, dar a și suferit, atunci cînd nu mai era posibil de schimbat ceva. Acasă este mamă și soție iubitoare, dar și bunică fericită. Și asta pentru că a avut înțelepciunea să distingă valoarea de nonvaloare, să pună dragoste și responsabilitate în tot ceea ce face.

Nimic pe lume nu se compară cu un țipăt sănătos al unui nou-născut

- Doamnă doctor, să înțelegem că pacienții Dvs. nu sînt mici, ci foarte mici.

- În mare parte, sînt copii născuți prematur, copii care uneori ajung să cîntărească sub un kilogram. Cea mai critică perioadă a vieții este cea din clipa nașterii și pînă la 28 de zile. De regulă, aceștia sînt pacienții noștri și avem misiunea să-i aducem la starea de normalitate. Institutul nostru e de nivel 3, adică de cea mai înaltă calificare, unde sînt internați nou-născuți din toată țara, mulți dintre care sînt aduși prin intermediul Aviasan.

- Vedem că secția în care muncii este destul de modernizată.

- Multe lucruri s-au schimbat între timp. În linii mari, secția este dotată cu aparatură modern, fapt care vorbește și despre rezultate îmbucurătoare. În perioada anilor 2004-2014, rata de supraviețuire a nou-născuților cu anumite patologii sau a celor născuți prematur a crescut cu aproximativ 75 la sută. Acest succes se datorează și cadrelor medicale care au o pregătire corespunzătoare. Sîntem 11 medici, doi bărbați și 9 femei, care facem de gardă 24 din 24. Anual, în secția noastră sînt internați peste 1200 de copii cu diferite patologii.

- Un clișeu ziaristic. Dacă ar fi să luați viața de la început, ați schimba ceva?

- Dincolo de cuvintele oarecum pompoase, eu chiar aș alege să fiu pediatru și nu doar neonatolog. Aici, în secție, simt o atmosferă cu totul deosebită, simt pulsul vieții. Zău, nimic pe lume nu se compară cu un țipăt sănătos al unui nou-născut. Majoritatea oamenilor au simțit acest fior și, probabil, înțeleg ce vreau să spun.

- Reanimarea și terapia intensivă a nou-născuților ar însemna aflare pe muchie de cuțit, a fi sau a nu fi. Probabil, ați avut și cazuri cînd nu ați fost mulțumită de ceea ce faceți.

- Dimineața, cînd vin la muncă, de fiecare dată, parcă aș avea un sentiment de frică. Poate nu de frică, ci e o stare de îngrijorare. Uneori vreau să telefonez din drum ca să știu dacă toți copiii din secție sînt vii și, în general, dacă sînt bine. Au fost situații cînd inima mi se făcea cît un purice, iar asta înseamnă nenorocire, o pierdere. Oricum, un timp, nu-mi pot veni în fire. Stau și chibzuiesc dacă am fă-

Foto din arhiva personală

tot la medicină. Acolo se făcea școală serioasă. Tata îmi tot spunea că în viață nu există ceva de neatins, dacă ai un scop, perseverează și vei izbîndi. Acum, în familie sînt înconjurată de medici. Soțul este cardiolog, fiul mai mare și nora sînt medici imagiști și doar cel mic a ales să fie economist.

- Omul se naște gol, flămînd și gălăgios. Toată viața aleargă, pentru ce, pentru ca să ajungă primul la linia de sosire?

- E o filozofie a vieții și, pînă la urmă, nu se știe cum e mai bine. Eu cred că «alergatul» acesta despre care vorbiți e bun doar în cazul în care îți aduce fericire, iar fericirea pentru mine reprezintă succesul copiilor mei, al nepoțelilor, zîmbetele și lacrimile de bucurie ale mamelor care își văd copiii sănătoși. Pentru toate acestea, merită să trăiești și... să alergi.

- Cît de acută este problema demografică în Moldova?

- N-aș spune că e o problemă în general. Cel puțin, în ultima perioadă, numărul de nașteri este în creștere. Faptul că societatea îmbătrînește e o altă chestiune. Este adevărat că familia modernă, în medie, crește și educă unu-doi copii. Nu știu dacă la mijloc o fi doar sărăcia, puțin probabil. Eu aș zice că tinerii de astăzi sînt cam egoiști la capitolul urmași. Vor carieră, vor distracții, vor confort.

- Sînteți conferențiar universitar. Considerați că vine o generație de medici bine pregătiți?

- Noi avem școală medicală bună. Universitatea de Medicină și Farmacie pregătește specialiști foarte buni. Doar că medicii sînt prost plătiți. E o problemă a țării, a societății în ansamblu.

- Vă considerați o femeie puternică?

- Mă consider puternică la caracter și, totodată, mă simt bine în compania bărbaților care mă înconjoară.

- Vă mulțumim pentru acest scurt interviu.

Stan LIPCANU

” Fericirea pentru mine reprezintă succesul copiilor mei, al nepoțelilor, zîmbetele și lacrimile de bucurie ale mamelor care își văd copiii sănătoși. Pentru toate acestea, merită să trăiești și... să alergi.

cut totul cum se cuvine, dacă nu am greșit. Noi, medicii, în caz de eșec, să știți că suferim, uneori mai mult decît rudele și părinții.

- Părinții Dumneavoastră au fost medici?

- Nu, ambii au fost pedagogi, în Bălți. Mama a predat în clasele pri-

mare, tata a fost profesor de fizică și matematică. Am avut mare noroc de părinți. Eu de mică am visat să devin medic și am devenit, poate nu din prima, dar tot răul e spre bine. Am luat notă proastă la admiterea în Institutul de Medicină din Chișinău. Ca mai apoi să ajung să studiez la Leningrad,

Acest articol este publicat în cadrul Programului ONU „Femeile în politică”, implementat de Entitatea Națională Unite pentru Egalitatea de Gen și Abilitarea Femeilor (UN Women) și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), în parteneriat cu Fundația Est-Europeană și Centrul „Parteneriat pentru Dezvoltare”, finanțat de Guvernul Suediei. Opiniile exprimate în cadrul materialului aparțin autorilor și nu reflectă în mod necesar poziția Programului.